

Arrest

nr. 118 313 van 3 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 augustus 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERTENEUIL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 1 augustus 2013 door de politie aangetroffen toen ze aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeids- of beroepskaart.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 1 augustus 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekster diende op 16 augustus 2013 een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp deze vordering tot schorsing bij arrest van 19 augustus 2013 met nr. 108 302.

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/82, §1, vierde en vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet bepalen het volgende:

“§1.(...)

De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

2.2. Aangezien de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de bestreden beslissing in zijn arrest van 19 augustus 2013 op andere gronden heeft verworpen dan het onvoldoende aantonen van de uiterst dringende noodzakelijkheid, verkeert verzoekster overeenkomstig voormelde wetsbepalingen in de onmogelijkheid om een nieuwe vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in te dienen, al dan niet vergezeld van een beroep tot nietigverklaring.

2.3. Ter terechtzitting werd verzoeker gewezen op de niet-ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing waardoor onderhavig verzoekschrift enkel als een beroep tot nietigverklaring dient te worden beschouwd.

2.4. Zoals voorgeschreven door artikel 39/81 van de wet van de vreemdelingenwet, dient verzoeker ter vrijwaring van zijn rechten van verdediging in het kader van de annulatieprocedure in de mogelijkheid te worden gesteld om een syntheseseminarie neer te leggen.

2.5. Het komt passend over de zaak naar de algemene rol verwezen zodat de griffie aan de verzoekende partij de in artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet bedoelde kennisgeving kan overmaken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN